

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.049/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Felperesi képviselő: Dr. Kolozsvári Renátó ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal
(alperes címe)

Alperesi képviselő: Bakné dr. Tóth Andrea kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkaügyi bírság

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az első fokon eljáró bíróság neve: Szegedi Törvényszék

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: 101.K.701.487/2023/15.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2023. október 31-én kelt BKN/02/001093-29/2023. iktatószámú határozatával a felperessel szemben 3.248.000 forint munkaügyi bírságot szabott ki. Megállapította, hogy a felperes (foglalkoztató) és a határozatban felsorolt személyek között egyszerűsített foglalkoztatás céljából létesített munkaviszony nem jött létre, a felek között a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) szerinti munkaviszony állt fenn. Kötelezte a felperest, hogy a foglalkoztatottakat az Mt. szabályai szerint foglalkoztassa, továbbá tegyen eleget a munkaviszony létesítésével kapcsolatos – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal területileg illetékes szerve felé fennálló – bejelentési kötelezettségének.

[2] A határozat indoklásában foglaltak szerint a felperes bejelentési kötelezettségének csak a munkavégzés, valamint a foglalkoztatás-felügyeleti hatósági ellenőrzés megkezdését követően tett eleget, továbbá a NAV felé az egyszerűsített foglalkoztatás keretében a bejelentési kötelezettségének nem tett eleget, ezért egyszerűsített foglalkoztatás céljából létesített munkaviszony az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo. tv.) 11. § (1) bekezdése alapján nem jött létre.

[3] A felperes keresetében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A munkaügyi bírság jogalapját nem vitatta, kizárólag azt sérelmezte, hogy az alperes azt írta elő számára, hogy az érintett munkavállalókat 30 napra visszamenőleg kell bejelentenie. Hangsúlyozta, hogy a perrel érintett foglalkoztatottakat egyszerűsített foglalkoztatásra irányuló munkaviszonyban kívánta foglalkoztatni, a bejelentési kötelezettségének késedelmesen, a hatósági ellenőrzés megkezdését követően, utólag eleget tett. Egyebek mellett utalt a Kfv.III.45.273/2022/6. számú kúriai ítélet indokolása [46]-[48] bekezdéseiben foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése, 85. § (1) bekezdése, az Mt. 202. § (2) bekezdése, az Efo. tv. 3. § (1) bekezdése, 10. § (2) bekezdése, 11. § (1) bekezdése, 14. §-a, a foglalkoztatás-felügyeleti hatóság tevékenységéről szóló 115/2021. (III. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Ffvr.) 2. § c) pontja, 12. § (1) bekezdése, 18. § (7) bekezdése, a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és a támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló 2020. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Fftv.) 7. § (4) bekezdés a) pontja, 10. § (2) bekezdése, a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) 10. § (1) bekezdése alkalmazása, valamint a Kfv.III.45.273/2022/6. számú és az Mfv.III.10.517/2017/3. számú közzétett kúriai döntések alapján a keresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem

[5] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, a közigazgatási határozat megsemmisítését, az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását.

[6] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának *aa)*, *ab)*, *ad)* alpontjait és *b)* pontját jelölte meg.

[7] A befogadhatóság körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon megsértette a Kp. 85. § (1) bekezdésében meghatározott kérelemhez kötöttség elvét, amikor olyan kereseti kérelmet utasított el, amelyet az alperes védiratában nem vitatott, amelyre vonatkozó jogi érvelést nem adott elő.

[8] A joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítására okot adó körülményként jelölte meg az Efo tv. 11. §-a szerinti bejelentési kötelezettség és az Fftv. 10. § (1)-(2) bekezdés szerint bejelentés elmulasztása kapcsán felmerülő értelmezési kérdésekben történő iránymutatás szükségességét. Álláspontja szerint ugyanez a tény alapozza meg az ügy társadalmi jelentőségét is, a foglalkozás-felügyeleti ellenőrzésének nagy számára tekintettel.

[9] A befogadhatóság körében a Kfv.III.45.273/2022/6. számú határozatot jelölte meg olyan közzétett kúriai határozatként, amelytől jogkérdésben az elsőfokú bíróság eltért. Azt, hogy a jogerős kúriai határozatnak mely részétől tér el a jogerős ítélet, a felülvizsgálati kérelem érdemi részében fejtette ki. Ebben a körben hivatkozott a kúriai ítélet [46]-[48] bekezdéseiben foglaltakra, amelyek az Fftv. 9. § (1) bekezdés *b)* pontja, az Fftv. 10. §-a, 12. § *d)* pont *db)* alpontja és az Ffvr. 18. § rendelkezéseit értelmezik. Ezzel összefüggésben – egyebek mellett – előadta, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített értelmezés eltér a kúriai ítéletben foglaltaktól, mert az Efo. tv. 11. § (2) bekezdése alapján a bejelentés hiányát nem, csupán annak elkészttségét lehet megállapítani.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[11] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem – általánosságban – akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[14] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa jogegységi határozata indokolásában kifejtette, hogy amennyiben valamely elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata széttartó, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye fennáll, a Kúriának mint a jogegység letéteményesének a felülvizsgálati eljárás keretei között van lehetősége alkotmányos kötelessége teljesítésére, az egységes és következetes joggyakorlat megteremtésére. Ennek biztosítására szolgál a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulata, amely a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását {7/2023. Jogegységi határozat indokolás [29]}.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

[16] A perbeli esetben a felperes a befogadás okát ugyan megjelölte, a befogadhatóság körében azonban nem mutatta be, hogy a jogerős ítéletben foglalt döntés kapcsán a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében konkrétan miért látja indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek – téves jogértelmezésen alapulónak – tartja. A követendő kúriai gyakorlat (Kfv.I.35.652/2018/12., Kfv.I.35.652/2018/12., Kfv.II.37.520/2022/5., stb.) szerint a Kp. 42. §-a alapján megállapítható az alperes védírat benyújtási kötelezettsége, de annak elmaradása, vagy késedelmes benyújtása esetére a Kp. nem fogalmaz meg jogkövetkezményeket. A Kp. rendelkezései alapján nem vonható le az a következtetés, hogy a védírat benyújtásának elmaradása esetén az alperes a Kp. 2. § (4) bekezdése szerinti rendelkezési elv alkalmazásával – vagy a felperes által állítottak szerint, a Kp. 85. § (1) bekezdése alapján – a keresetben foglaltakat elismeri, a közigazgatási per tárgya ugyanis a közigazgatási cselekmény, nem pedig a védírat. Erre figyelemmel a felperes alaptalanul hivatkozott arra a befogadhatóság körében, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon megsértette a Kp. 85. § (1) bekezdésében meghatározott kérelemhez kötöttség elvét, amikor olyan kereseti kérelmet utasított el, amelyet az alperes védíratában nem vitatott, amelyre vonatkozó jogi érvelést nem adott elő. Figyelman kívül hagyta a felperes azt is, hogy az alperes a védíratot előterjesztette, amelyben a határozatában foglalt indokokkal egyezően kérte a kereset elutasítását, vagyis a határozatban foglalt jogi érvelést tartotta fenn, ezt meghaladóan nem kívánt védekezési jogával élni.

[17] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be,

ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségre figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában.

[19] Az ügy elbírálásának alapjául szolgáló jogszabályok alkalmazása során a Kúria a foglalkoztatás-felügyeleti eljárásokkal (a munkaügyi ellenőrzésekkel) kapcsolatos eljárásokban számos esetben vizsgálta az ellenőrzéssel, a hatósági eljárással, a bejelentési kötelezettséggel kapcsolatos vitás jogkérdéseket, azok elbírálására vonatkozóan széleskörű gyakorlata van (Mfv.II.10.355/2012/3, Mfv.II.10.355/2012., stb.); a perbeli ügy nem nagy számban előforduló új típusú ügy. Mindezek ellenére a felperes a felülvizsgálati kérelemben nem mutatta be, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében pontosan miért látná indokoltnak a felülvizsgálati kérelme befogadását. Nem tett tényállítást arra vonatkozóan, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása az egyedi tényállás ügyön túlmutató, különös súlyú, jelentőségű, a jogalanyok széles körét érintő jogkérdés eldöntése érdekében szükséges lenne, csupán általánosságban hivatkozott a foglalkozás-felügyeleti ellenőrzésének nagy számára. Az a körülmény, hogy a felperes a bíróság bejelentési kötelezettséggel kapcsolatos megállapításával nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan releváns körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná.

[20] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[22] A követendő kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2. Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadhatósági ok esetében az elvárás, hogy a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszabadságot úgy mutassa be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[23] A felperes a befogadási okok körében – a bejelentési kötelezettség nem teljesítésével, elmulasztásával, késedelmes teljesítésével kapcsolatban – arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az általa megjelölt kúriai határozatban foglaltaktól eltérő jogértelmezésen alapul. Figyelmet kívül hagyta azonban, hogy a vitás jogkérdés, illetve a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a felperes kérelmének az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága (az ügyszabadság) a perbeli ügy és a hivatkozott kúriai döntés között nem állapítható meg.

[24] A Kfv.III.45.273/2022/6. számú kúriai határozatban megállapított tényállás szerint a foglalkozás-felügyeleti ellenőrzés időtartama alatt a foglalkoztató a munkavállalót kezdetben egyszerűsített foglalkoztatás, majd az Mt. szabályai szerint munkaviszony keretében foglalkoztatta, és a késedelmes bejelentés az Mt. szerinti foglalkoztatás időtartama alatt következett be. Az ítélet indokolásának [46]-[48] bekezdései a Kúriának az Mt. szerinti foglalkoztatással összefüggő, nem a perbeli eset szerinti, az egyszerűsített foglalkoztatással kapcsolatos késedelmes bejelentésre vonatkozó jogértelmezését tartalmazza, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg jogerős ítéletében, hogy a perbeli esetben a fenti kúriai határozat nem alkalmazható. A felperes felülvizsgálati kérelmében a közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésre az ügyszabadság hiánya miatt megalapozatlanul hivatkozott.

[25] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pont alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[26] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) alpontjai és b) pontja alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[28] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2024. május 14.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Szilas Judit s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró